

417 Motorkøretøjer i København, 171 i Købstæderne og kun 94 i Landdistrikterne, men blot 16 Aar efter, i 1925, havde vi 59 000 Motorkøretøjer her i Landet, heraf var 43 000 almindelige Personvogne, 3 000 Drosker og Omnibuser og 13 000 Lastvogne. I 1909 var det kun i København og i de større Købstæder, at disse Køretøjer færdedes, medens det nu er over det ganske Land; medens der i 1909 kun var 94 Køretøjer i Landdistrikterne, er der nu 27 982. Det er for øvrigt meget morsomt at tænke paa, hvorledes Motorfolk ved tidligere Behandlinger af Motorlove her i Rigsdagen har udtalt deres Bekymring for, at denne eller hin Lovbestemmelse vilde virke som en Indskrænkning af Motorkørselen, ja ligefrem forhindre dens Udvikling. De ovennævnte Tal er jo et tydeligt Vidnesbyrd om, at den tidligere Lovgivning ikke har været en uoverstigelig Hindring for Motorkøretøjernes Sejrsang i Landet, for den Kendsgerning er jo nu slaaet fast, at Motorkøretøjerne har vundet en Sejr, er gaaet som Sejrherre hen over Landet. Men naar der er en Sejrherre, plejer der ogsaa at være nogle, der har lidt Nederlag, og det er der ogsaa i dette Tilfælde. Jeg tænker ikke saa meget paa de Erhverv, der er blevet overflødige, eller hvis Produktion er indskrænket paa Grund af de gamle Transportmidlers Afskaffelse, for her er der jo i Stedet for tilført Landet meget mere Arbejde, selv om desværre store Dele af de Anskaffelsessummer, der er udgivet til Motorkøretøjer, er gaaet til fremmede Lande. Men Nederlaget er i særlig Grad gaaet ud over vore Landeveje, baade over Amts-, Købstads- og Sognekommunernes. Det er paa disse Veje, man har maattet ofre Millionbeløb, og det vil sige, at det er Landets Skatteydere, som har givet deres økonomiske Bidrag til Motorkøretøjernes Sejr. For 1924—25 er Amts- og Sognekommunernes Vejudgifter opgjort til 37,6 Mill. Kr., medens de i 1913—14 var 7,3 Mill. Kr. Nu er der naturligvis i dette Tidsrum sket en betydelig Stigning i Prisniveauet, en Stigning baade af Arbejdsløn og Materialepriser, men ved en Omregning i denne Henseende er man kommet til, at de 7,3 Mill. Kr. nu kunde sættes til 16,2 Mill. Kr. Og selv om det nu med Rimelighed kan siges, at der ogsaa er sket en betydelig Udvikling paa andre Omraader vedrørende Vejvæsenet, uden at man absolut kan paastaa, at Motorkøretøjerne er Aarsagen dertil, og selv om store Beløb derved er kommet Kommunerne til gode paa forskellig Maade, bliver der alligevel

imellem Motorafgiften for 1924—25 og Udgiften til Vejene en Difference paa ca. 9 Mill. Kr.

Det er imidlertid ikke alene til Vejudgifter, de danske Skatteydere har maattet give Bidrag. I de senere Aar har der jo udviklet sig en meget skrap Konkurrence mellem Automobile og Baner, idet de 46 000 Personvogne og 13 000 Lastvogne, som er kommet til i de senere Aar, sammen med Statsbanerne og Privatbanerne udgør saa meget Befordringsmateriel, at der samfundsmæssigt set ikke har været Brug for det. Vi har faaet en Overflod af Befordringsmidler, og dette har jo maattet give Bagslag paa forskellig Maade. Der er blevet etableret ikke mindre end 715 personførende Automobilruter, hvis Længde tilsammen udgør 19 420 km, og da vort Jernbanenet i 1917 havde en Længde af 4 257 km og vore Landeveje en Længde af 6 771 km, vil man kunne forstaa — og det har Befolkningen jo ogsaa set paa mange forskellige Maader —, hvorledes Konkurrencen er tiltaget. Denne Konkurrence har naturligvis medført betydelig mindre Indtægter for Banerne, og da disse jo i al Almindelighed ejes af Stat og Kommune, vil det sige, at Landets Skatteydere ogsaa herigennem har betalt Motorkøretøjets, det vil sige Sejrherrens Driftsomkostninger.

Nu kan man naturligvis altid være bagklog, men der er ingen Tvivl om, at Lovgivningsmagten allerede for Aar tilbage burde have grebet ind og søgt at faa regulerende Bestemmelser indført, saaledes at Automobile og Jernbaner kunde være kommet til at arbejde mere økonomisk, i Samfundets Interesse. Nu er det ikke saa let at trænge det tilbage, som er kommet frem. Store Dele af Befolkningen har vænnet sig til Automobilruterne og anser Motorkøretøjet for at være en Bekvemmelighed.

Det foreliggende Lovforslag giver Bestemmelser for Afgiften af Motorkøretøjer, dens Art, Størrelse og Fordeling.

Med Hensyn til Afgiftens Art betyder Lovforslaget en fuldkommen Revolution, idet man helt forlader det hidtil benyttede System, som hviler paa Antal Hestekræfter i Forbindelse med Vægten, og i Stedet for foreslaas det, at 40 pCt. af Afgiften skal lægges paa Vægten, 40 pCt. paa Benzinforbruget og 20 pCt. paa Gummiforbruget. Dette vil utvivlsomt medføre en betydelig Overvæltning fra de mindst benyttede Vogne til de stærkest benyttede, og denne Overvæltning forekommer mig at være for voldsom. Jeg erkender Princippet Rigtighed,